

OCT 17 1951

14.02.065

Sokneprest Odd Godal om

Våpensmien mot

«Jeg tror at Gud vil noe gjennom dette», sier han etter sitt berikende og ydmykende besøk i Caux

materialismen

MORALSK OPPRUSTNING, en organisasjon hvis navn er verdenskjent og som har tilslutning av mennesker fra alle verdens kanter, uansett klasse eller politisk farge, arrangerer hvert år en konferanse i Caux i Sveits. Her møtes politikere, industriledere, arbeidere og journalister — alle for å sette seg mere inn i — og for selv å få del i bevegelsens idé og motto, som er intet mindre enn en revolusjonerende omskapning og oppbygging av verdenssamfunnet. Dette målet mener man kan nås uten den moderne vitenskaps sindrige oppfinnelser av de mest effektive våpen for utryddelse av den som har en annen idé for verdensordningen. Ganske enkelt mener disse menneskene at hele verden kan bli nye og bedre, ved at hver enkelt lever etter de fire moralnormene: Absolutt renhet, absolutt ærlighet, absolutt uselviskhet, absolutt kjærlighet. Denne ideologien har vist seg å skape grobunn for forståelse mellom mennesker og samfunn der hvor man hittil ikke har kommet noen veg.

Konferansen blir holdt i det store, flotte hotellet som tidligere het Caux Pale Hotel, men som etter at det ble innkjøpt av Moralsk Opprustning heter Mountain House. Dette hotellet har forresten en interessant historie. — To fettere i Caux, som i sin tid mente å inngå kappestrid om hvem som kunne bygge det flotteste hotell, kom til enighet om at de skulle slå seg sammen å bygge et riktig flott hotell i stedet. En av hovedpersonene i Moralsk Opprustnings bevegelse, en sveitsisk ingeniør, ga hele sin formue til innkjøp av hotellet. M.R.A. har også kjøpt et par hoteller ved siden av. Under konferansene er det samlet ca. 12 000 mennesker i disse hotellene. For å gi et lite bilde av hvilke dimensjoner Mountain House har, kan nevnes at det har en teatersal som rommer ca. 1 000 mennesker og en forsamlingsaal på samme størrelse.

Det bemerkelsesverdige med disse

hotellene er at det er ingen profesjonell betjening — bare en økonomisjef. Gjestene selv tar seg av det som skal gjøres. Det blir gjort på den måte at man deler seg opp i arbeidsteam.

Blant de som har deltatt i konferanse i Caux i år er sokneprest Odd Godal, Furnes, og arbeidsformann ved Brumundalens potetmelfabrikk, Leif Bakkevoll med frue.

Vi har bedt sokneprest Godal fortelle om sine inntrykk fra oppholdet der. Full av begeistring lar han oss få del i det eventyrlige, interessante og rike livet som utfoldes der nede. Det faller litt vanskelig for den som ikke selv har vært til stede ved konferansen å fatte dybden og storheten i det som foregår der. Vi skjønner at det vi pusler med i vårt lille samfunn, med kampen om plassen i kommunestyrene, småfornelser og skrekk for ikke å bli regnet med, er bagatellmessig. Det er intet mindre enn et verdensoppgjør som foregår der på basis av menneskenes vilje til å slippe seg selv og sin egen storhet og sitt rettshaveri.

— Først vil jeg fortelle om det arbeidsteamet jeg havnet i, sier Godal. — Jeg ble med i oppvaskgjengen, som besørgte oppvasken etter de ca. 12 000 mennesker. Bare dette laget hadde et høyst internasjonalt preg. Det var bl. a. en kineser, en offiser og to jurister fra Belgia, arbeidere fra stålverket i Sheffield med flere. Det var ikke noe særstasjon der så lenge konferansene varer, det vil si 3—4 måneder.

— Hvordan var programmet for dagen ellers?

Den egentlige «arbeidstid» var fra 11—1 og fra 5—7. I denne tiden var det foruten foredrag også gitt rapporter fra bevegelsens forskjellige grener rundt i

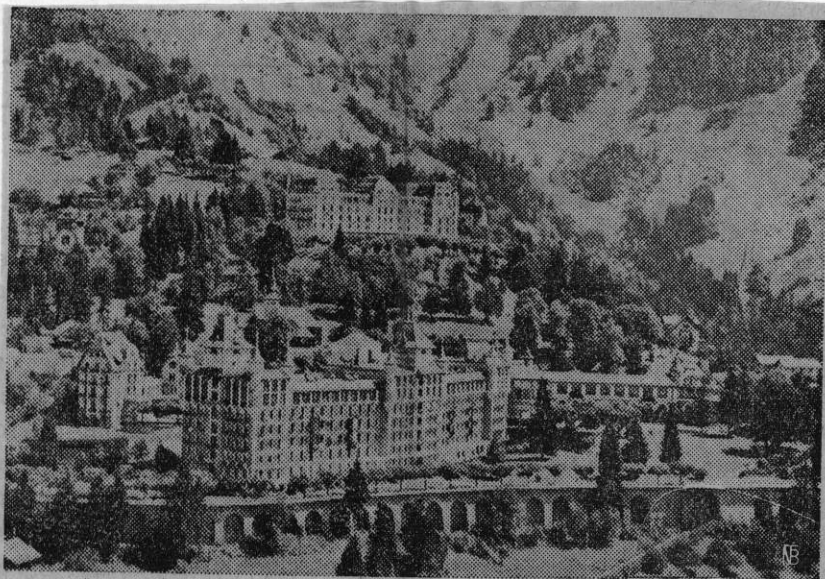
verden. Videre fortalte mange hvordan de var blitt grepet av bevegelsen, og hvordan de var kommet med i den. Men det viktigste og mest verdifulle ved oppholdet var de personlige samtalene.

— Hva er det Moralsk Opprustning ser som den største fare for verden?

— Det er materialismen, som nå rider verden som en mare. Ved å gå inn under de fire absolutters krav, først og fremst i sitt eget liv, og ved å leve under Guds ledelse, skjer det et nyskapende under, som med dynamisk kraft også virker utad. Man får se at livet har en mening med hver enkelt — at man først og fremst er satt her i verden for å oppfylle Guds lov, som blant annet går ut på at man må fornekte seg selv og sine krav. Videre får man se, at ved å lytte til Guds råd og bestemmelse går det an å rette på skjeve forhold både i sitt eget og andres liv.

— Kan De fortelle eksempler om mennesker som var til stede på konferansen, som har gått inn for disse kravene, og om virkningene det har hatt i deres liv.

— Ja, — først vil jeg fortelle om en tysk S.S.-mann, som blant annet fortalte at han hadde gått inn for denne bevegelsen fordi den er intet mindre enn en revolusjonær kamp om mennesket. Da han gikk ned fra podiet gikk en jødinne ham i møte og ba ham om tilgivelse for det jødene hadde gjort mot tyskerne. Da brøt S.S.-mannen fullstendig sammen og sa: «Jeg hadde trodd at en høysinnet

Mountain House i Caux, sentrum for konferansen.

17 OKT 1951
VÅRT LAND

Jøde kanskje kunne tilgi meg når jeg ba om det. Men at en jøde ber meg om tilgivelse etter alt det svineriet jeg har vært med på mot jødene, er meg ufattelig. — Dette er virkelig noe nytt!

Jeg så også negrer og hvite fra Afrika, som før hatet hverandre i sin innerste sjel, bli venner dernede og bli enig om å gå inn for MRA's ideologi. En inder sa at han hadde mistet troen på alle ting, men reiste til Caux i håp om å finne noe å tro på.

MRA driver også et intenst arbeid for å påvirke politikerne til å gå inn for bevegelsens program også i politikken.

Professor i politisk historie, Catlin, som er leder av det uavhengige arbeiderpartiet i England var også til stede ved konferansen. Det resulterte i at han skrev til hovedforhandleren fra engelsk side i oljekonflikten i Persia og ba ham komme til konferanse i Caux.

— Var det mange ungdommer til stede?

Størstedelen av selve hovedteamet var ungdom. Det var festlig å møte ungdom som virkelig var grepet av idealet.

— Med hva slags innstilling kommer de forskjellige mennesker til konferansen?

— Felles for oss alle var at vi var kritiske og forbeholdne. Men de fleste reiste hjem igjen beriket, og med tro på at det de har sett og opplevd her nede virkelig er noe som er verd å gå inn for. Jeg hørte kommunister si at her hadde de funnet noe som var større enn det de trodde på før.

— Hva mener De selv om denne bevegelsen?

— Jeg tror at Gud vil noe gjennom dette. Det hele minner meg om de gammeltestamentlige profeter som satte all kraft inn på å løfte folket inn i lyset av Guds lov. Materialismen har i den grad forsumpet livet i hjemmene, i politikken og i arbeidslivet at vi ikke bare trenger dette — men det gir oss en veldig sjanse. — Trenger vi kristne å vekkes moralsk? Vi skal jo være lys og salt. Det ydmyker en å være i Caux, sier sokneprest Godal til slutt.

Reidun Saav.